

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/95/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

426/2015. számú (XI. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. február 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos beadványát 2015. február 19-én, postai úton terjesztette elő, a vele szemben 2015. február 5-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. február 4-én 15 óra körüli időben K. községben, a Sz. utca mögötti földúton szóváltást követően a panaszos és B. Cs. kölcsönösen bántalmazták egymást. Az eset kapcsán közvetlenül rendőri intézkedés nem történt. 2015. február 5-én 2 óra 10 perckor a panaszos lakásán megjelent 10 egyenruhás rendőr, akik felébresztették a panaszost és a feleségét, valamint négy kiskorú gyermekét. A rendőrök közölték a panaszossal, hogy a lakásán házkutatást kívánnak tartani, majd lefoglaltak olyan dísz tárgyakat, amelyekhez a panaszos véleménye szerint az eljárás alapját képező bűncselekmény semmiféle módon nem kapcsolódott. Ezt követően 2015. február 5-én a panaszost előállították a M. Rendőrkapitányságra. A panaszost gyanúsítottként 9 óra 50 perckor hallgatták ki, mely 10 óra 39 perckor fejeződött be. Ezt követően csak 11 óra 55 perckor engedték el a kapitányság épületéből. A panaszos távozásakor, illetőleg azt követően

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

sem adták át részére az előállításáról, valamint a személyes szabadságát korlátozó kényszerintézkedésről készült jelentés egy példányát. Ezeket csupán 2015. február 18-án a déli órákban a panaszos személyesen előterjesztett kérelmére pótolták.

A panaszos meggyőződése szerint, elfogásával kapcsolatban az intézkedést követően jelentés nem készült, ezért nem kapott belőle egy példányt. A panaszos nem érti azt, hogy miután személye ismert volt, miért volt szükséges az éjszaka folyamán a lakására menni, és előállítani. Továbbá azt sem érti, hogy miért volt szükséges az egész családja zaklatásszerű felébresztése, illetőleg miért kellett a panaszosnak az egész éjszakát a rendőrkapitányság épületében eltöltenie, amikor a kihallgatására csak 9 óra 50 perckor került sor. A panaszos kifogásolja azt is, hogy a kihallgatását követően több mint egy órán korlátozták a személyes szabadságában.

A panaszos állítása szerint, az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés egyetlen szót sem tartalmaz arról, hogy az intézkedés megelőzően is már sérült volt a keze, valamint azon a következő napi orvosi vizsgálat csonttörést állapított meg.

2) A panaszos mellékelte a 2015. február 6-án kelt járóbeteg vizsgálati összefoglalót, melyből megállapítható, hogy a panaszos elmondása szerint 2015. február 4-én K. belterületén egy általa ismert személy baltával támadt rá, és védekezés közben megsérült a jobb kéz V-ös ujjá. Az esetet jelentették a rendőrségnek. A status szerint a kültakaró folytonossága megtartott, a DIP ízület kissé duzzadt, kb. 35 fokos extensio elmaradás észlelhető. Egyéb területen sérülés nincs.

A megállapított diagnózis alapján a panaszos ujjá eltört, tompatárggyal okozott testi sértés következtében.

3) A panaszos 2015. március 13-án panaszát az alábbiakkal egészítette ki.

2015. február 5-én a panaszos hajnali 2 óra 15 perckor hangos kopogással, magukat nem igazoló 10 rendőrt engedett be a házába, akik megszállták a lakás folyosóját. A rendőrök riadalmat keltettek a panaszosban, és a családjában, így ez okból kifolyólag a felesége, valamint a gyerekei fáradtan és feldúlt lelki állapotban mentek dolgozni, illetőleg iskolába. A rendőrök a panaszos kérésének ellenére semmilyen hivatalos papírt nem mutattak, kérdésére választ nem kapott, hogy miért foganatosítják az intézkedést. A panaszos állítása szerint a lakása udvarán álló személygépkocsit, illetőleg kisteherautót is átkutatták. Ezt követően 3 óra 15 perckor a rendőrök közölték a panaszossal, hogy öltözzön, mivel előállítják. A panaszos rendkívül megaláztatónak tartja az előállítást, mivel a négy kiskorú gyermeke előtt foganatosították, továbbá a gépjárművek átvizsgálását, valamint az egész ügymenetet sértőnek, a nagy létszámú rendőri jelenlétet pedig aránytalannak és túlzottnak véli.

A panaszos állítása szerint az előállítás során jelezte, hogy orvosi ellátásra szorul, azonban a rendőrök sem orvoshoz, sem egészségügyi intézménybe nem szállították át. 9 óra 30 perc körüli időben a kihallgatást végző rendőrnek jelezte, hogy el van törve az ujjá, és be van dagadva a keze, a rendőr erre azt reagálta, hogy nem rá tartozik, mivel ő csak kihallgatja a panaszost. Ezt követően a rabosítást végző rendőrnek is mondta, hogy el van törve az ujjá, azonban ő sem intézkedett a panaszos orvosi ellátása iránt. A panaszos álláspontja szerint megaláztatották tőle az orvosi ellátást.

A panaszos elmondása alapján, utólag elment a kórházba, ahol törést állapítottak meg. A kórház megtette a feljelentést, azonban a feljelentés egyetlen rendőrségi papíron, jegyzőkönyvben nem szerepel, ezzel kapcsolatban nem történt semmiféle rendőri intézkedés. A panaszos kifogásolja továbbá azt is, hogy nem volt meghallgatva, mint sértett, pedig ő a sérült fél.

A panaszos úgy véli, hogy a rendőrök hibáztak tekintetben is, hogy hajnali 2 órakor fogatosították a házkutatást, valamint az előállítást, mivel az előállítást és a házkutatást reggel 6 órától este 22 óráig lehet végezni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2015. április 9-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

2015. február 4-én 16 órakor az E. Rendőrőrs állományába tartozó két rendőr állampolgári bejelentésre megjelent K. községben a P. utcában, ahol felvették a kapcsolatot a bejelentővel, B. Cs.-val. A bejelentő előadta, hogy aznap a délutáni órákban az erdőből hazafelé tartva D. T., D. A., és a panaszos bántalmazta őt. A rendőrök a történetről tájékoztatták a Tevékenységirányító Központot, akinek az utasítására rendőri jelentést készítettek, a sértettet pedig felvilágosították. B. T. a rendőri intézkedést követően a felvilágosításnak megfelelően személyesen megjelent a M. Rendőrkapitányságon, ahol csoportosan elkövetett garázdaság büntetvény megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettesek ellen folyamatban lévő eljárásban 22 óra 37 perc és 23 óra 55 perc közötti időintervallumban tanúkenti meghallgatását fogatosították.

A kapitányságvezető átiratából megállapítható, hogy a magánlakásban történő intézkedés célja és alapja a 2015. február 5-én a Robotzsaru rendszer szerint 0 óra 33 perckor kelt házkutatás elrendeléséről szóló határozat és bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása volt. A panaszos lakásán 5 fő rendőr jelent meg, akik közül 3 házkutatást, 2 pedig előállítást fogatosította.

A kapitányságvezető átirata szerint, a panaszos előállítása a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján került sor. A cselekmény súlyára figyelemmel az éjjeli órákban történt előállítás indokolt volt. A panaszos előállítása 2015. február 5-én 2 óra 10 perctől 11 óra 55 percig tartott. Az előállítás időtartama alatt a panaszos tekintetében házkutatásra, előállításra, előállító helyiségben történő befogadásra, nyilatkozat kiállítására, letéti tárgyak átvételére, gyanúsítottkénti kihallgatásra, ujjnyomatlap- illetve tenyérszabvány nyomatlap, fényképkísérő lap rögzítésére, valamint szembesítésre került sor. Az előállítás okáról a panaszost tájékoztatták az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján. Az előállítás időtartamáról igazolás készült, amelyet a panaszosnak átadtak, az átvétel tényét pedig aláírásával igazolta.

A panaszos előállítása szempontjából a nyomozó hatóság által fogatosított intézkedések és azok időtartamai a következők:

- A panaszos előállítása 2015. február 5-én 2 óra 10 perctől 11 óra 55 percig tartott
- A panaszos vonatkozásában házkutatást elrendelő határozat, mely készítésének ideje 2015. február 5-én 0 óra 33 perc
- A panaszossal szemben foganatosított házkutatás 2015. február 5-én 2 óra 10 perctől 3 óra 10 percig tartott
- D. A. vonatkozásában házkutatást elrendelő határozat, mely készítésének ideje 2015. február 5-én 0 óra 30 perc
- D. A. előállítása 2015. február 5-én 3 óra 30 perctől 11 óra 15 percig tartott
- D.A. vonatkozásában a házkutatás 2015. február 5-én 3 óra 30 perctől 3 óra 45 percig tartott
- D. T. előállítása 2015. február 5-én 3 óra 30 perctől 11 óra 15 percig tartott
- Összefoglaló jelentés készítésének időpontja 2015. február 5-én 4 óra 41 perc
- Bűnjeljegyzék, melynek készítési ideje 2015. február 5-én 4 óra 43 perc
- Rendőri jelentés készítésének ideje 2015. február 5-én 5 óra 20 perc
- Jelentés a Tevékenységirányítási Központ felé 2015. február 5-én 5 óra 28 perckor
- D. T. gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. február 5-én 7 óra 50 perc és 8 óra 55 perc közötti időben
- D. T. vonatkozásában fényképkísérő lap készítése 2015. február 5-én 9 óra 6 perckor, ujjlenyomatlap készítése 2015. február 5-én 9 óra 9 perckor, a tenyérynymatlap készítése 2015. február 5-én 9 óra 10 perckor történt
- D. A. gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. február 5-én 8 óra 49 perc és 9 óra 36 perc közötti időben
- D. A. vonatkozásában az ujjlenyomatlap készítése 2015. február 5-én 9 óra 36 perckor, a tenyérynymatlap készítése 2015. február 5-én 9 óra 36 perckor, valamint a fényképkísérőlap készítése 2015. február 5-én 9 óra 37 perckor
- A panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. február 5-én 9 óra 50 perc és 10 óra 39 perc közötti időben
- A panaszos vonatkozásában az ujjlenyomatlap készítése 2015. február 5-én 10 óra 49 perckor, tenyérynymatlap készítése 2015. február 5-én 10 óra 49 perckor, a fényképkísérőlap pedig 2015. február 5-én 10 óra 50 perckor
- D. T. és a panaszos szembesítése 2015. február 5-én 11 óra és 11 óra 45 perc közötti időben történt.

A panaszos vonatkozásában a fent ismertetett intézkedéseken kívül további intézkedést nem foganatosítottak.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszos előállításáról készült jelentés, illetőleg az Rtv. által rögzített igazolás kiadási kötelezettségének eleget tett a rendőrség. A panaszos az előállítás időtartama alatt foganatosított intézkedések során másolat iránti kérelmet semmilyen módon nem terjesztett elő. A gyanúsítottkénti kihallgatásról készült jegyzőkönyv másolatát 2015. február 13-án, míg az előállításról készült jelentés másolatát 2015. február 28-án a panaszos átvette, amelyet aláírásával igazolt.

A panaszos sem az előállítás időtartam alatt, valamint sem a gyanúsítottkénti kihallgatása során nem nyilatkozott az őt ért támadásról és sérüléséről. A panaszos 2015. február 6-án 12

óra 53 perckor jelent meg személyesen a kórházban, amelyről igazolást a rendőrhatalóság hivatalból beszerezte.

A kapitányságvezető átirata szerint a panaszos, illetőleg két társa ellen csoportosan elkövetett garázdaság büntette miatt a M. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály Élet- és Ifjúságvédelmi Alosztályán eljárás indult.

2) L. T. r. főrm. 2015. február 4-én készítette el jelentését, melyből a következők állapíthatók meg.

L. T. r. főrm jelentése szerint, 2015. február 4-én 16 órakor megjelent a K. község, P. utcán, mert onnan állampolgári bejelentés érkezett az Emödi Rendőrőrsre, mely szerint a többen megverték egy személyt. L. T. r. főrm a helyszínrre érve felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki a kérdésére válaszolva elmondta, hogy a délutáni órákban sétált haza az erdőből a K. község Sz. utcán található lakóházak mögötti réten, amikor feltartóztatta két általa ismert személy D. T. és a panaszos, akik közölték a bejelentővel, hogy többet ne jöjjön erre, mert megverik, ezt követően pedig mind a ketten elkezdtek ütni, valamint rúgni a bejelentőt. Később csatlakozott hozzájuk D. T. apja is, D. A., aki szintén ütlegetni kezdte a bejelentőt. A bejelentő elmondta továbbá, hogy a földön összehúzta magát, hogy védje a testét, nem tudja ki hányszor ütötte meg, de abban biztos, hogy mind a három személy ütötte és rúgta. Majd amikor véget vetettek a verésnek, a bejelentő azonnal felállt és elszaladt onnan. A helyszínen a bejelentőnek több ütésből származó hámhorzsolás, duzzanat látszódott a fején, L. T. r. főrm. kérdésére elmondta, hogy nincs komolyabb sérülése, illetőleg mentőt nem kér a helyszínrre.

L. T. r. főrm. a fentiekről tájékoztatta a TIK ügyeletet, aki a forrónyomos parancsnokkal egyeztetett, majd közölte, hogy a fentiekről készítsen jelentést, a bejelentőt pedig világosítsa fel, hogy menjen be a M. Rendőrkapitányságra. Az E. Rendőrőrsön a Robotzsaru rendszerben megállapítást nyertek a támadó személyek személyazonosságai, akik D. A., D. T., és a panaszos voltak.

3) Sz. Z. r. ftzls. 2015. február 5-én készítette el jelentését, mely az alábbiakat tartalmazza.

A rendőri jelentés szerint, a fenti napon szolgálata teljesítése során megjelent K. község, V. utca 8/A. szám alatt házkutatás foganatosítása céljából, mivel az elsődleges adatok alapján megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a fenti címen lakó panaszos csoportosan elkövetett garázdaság büntett elkövetésével gyanúsítható, és bűncselekménnyel összefüggésben házkutatás vált szükségessé. A fenti cím alatt a házkutatás során az egyik szobában lévő szekrényből előkerült 5 db pisztoly hüvely, amelyek közül az egyikben a mag is benne volt, azonban a gyutacs részénél szemmel láthatóan azok elműködtetettnek tűntek. Továbbá előkerült 4 db ismeretlen típusú géppisztoly hüvely, amelyekben mag nem volt, ezek közül 1 db hüvelyen látszott, hogy a gyutacs része elműködtetett állapotúnak tűnt, a másik 3 db-on ez nem volt látható. A hüvelyek közül 2 db hüvelyben lőpor származék volt megfigyelhető. A szekrényből előkerült ezen felül egy rozsdás állapotban lévő, vélhetően szárnyas akna farok része, amelyen a gyutacs szintén elműködtetett állapotúnak tűnt. A falon egy szögrel felakasztott nagy méretű réz tüzéségi lőszer hüvely volt látható.

Sz. Z. r. ftzls. a lefoglalás során tájékoztatta a szolgálatparancsnokot, L. S. r. főrm-t, aki a TIK főügyeletesének továbbította Sz. Z. r. ftzls által leírtakat. Majd a főügyelet felvette a kapcsolatot a MH Tűzszerész szolgálatával, aki a leírás alapján megállapította, hogy mivel a lőszerekben mag nem található, azok lefoglalhatóak, azok veszélyt nem jelentenek.

4) Cs. N. r. tzls. 2015. február 5-én készítette el jelentését az előállítás végrehajtásáról, mely szerint 2015. február 5-én 2 óra 10 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése 1) pontja alapján igazoltatás, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, továbbá az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása került alkalmazásra. A személyi szabadság korlátozásának helye lakásban Kisgyőr, Várerdő utca 8/A. szám. A jelentés alapján Cs. N. r. tzls. kényszerítő eszközt nem alkalmazott az intézkedés során.

Cs. N. r. tzls. jelentése szerint az intézkedés alapjául szolgált az, hogy a panaszos alaposan gyanúsítható csoportos garázdaság bűncselekményének elkövetésével, illetőleg mivel az ügy felderítése érdekében további meghallgatása vált szükségessé, őt a Miskolci Rendőrkapitányságra előállította a szolgálatirányító parancsnok, valamint a forrónyomos parancsnok utasítására.

Cs. N. r. tzls. jelentése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót nem adták át a panaszosnak, mivel azt szóban közölték vele. Az előállítás idejéről szóló igazolást sem adták át a panaszos részére, mert a jelentés szerint arra később kerül sor.

Az előállítás oka 2015. február 5-én 11 óra 55 perckor megszűnt.

5) A rendőrség mellékelte az előállítás végrehajtásáról készült parancsnoki kivizsgálásról szóló, 2015. február 5-én kelt határozatot, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

B. N. r. fhdgy. parancsnok megállapítása szerint, az igazoltatás az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint, valamint az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján a személyis szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, továbbá az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása jogszerű és szakszerű volt. B. N. r. fhdgy parancsnok megállapította azt is, hogy az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelménye teljesült.

6) A rendőrség mellékelte a panaszossal szemben 2015. február 5-én kelt házkutatás elrendeléséről szóló határozatát, mely a következőket tartalmazza.

A Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben a panaszossal szemben a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel ezen törvényhely (2) bekezdésére- házkutatást rendel el dr. B. R. r. alezredes, bűnügyi osztályvezető.

A határozat szerint a házkutatást a Be. 149. § (1) bekezdése értelmében Kisgyőr, Széchenyi utca 34. szám alatt található házban és ahhoz tartozó bekerített helyen- az ott található járművek átkutatásával együtt- kell végrehajtani.

A határozat indokolásából kiderül, hogy gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos lakásán bűncselekményből származó tárgy, bizonyítási eszköz lelhető fel.

A határozat tartalmazza a panaszos azon nyilatkozatát, mely szerint kijelenti, hogy a határozatot vele szóban közölték, illetőleg egy példányát átvette. Továbbá a határozattal szemben panasszal nem él.

7) A rendőrség csatolta 2015. február 5-én kelt jegyzőkönyvet a házkutatásról, lefoglalásról.

A jegyzőkönyv készült a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban Kisgyőr, Várerdő utca 8/A. sz. alatt a panaszossal szemben, 2015. február 5-én 2 óra 10 perckor a Be. 149. § (1), 150. § (3) 151. § § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdésére, és a 150. § (3) bekezdésére házkutatást, lefoglalás alkalmával.

A jegyzőkönyv alapján az eljárási cselekmény kezdete 2015. február 5-én 2 óra 10 perc. A nyomozó hatóság eljáró tagja az eljárási cselekmény elrendeléséről szóló határozatot a jelenlévő érintettel szóban közölte és a határozat egy példányát részere átadta.

A házkutatás során a nyomozó hatóság részéről jelen volt K. G. r. tzls., Sz. Z. r. ftzls., valamint V. I. r. fhdgy.

Az eljáró hatóság tagja a Be. 149. § (4) bekezdés alapján közölte a nyomozási cselekmény célját, majd ezt követően felszólította az érintett személyt, hogy a keresett dolgot adja elő. Ezt követően az eljáró hatóság tagja figyelmeztette a panaszost, hogy az átadás megtagadása nem akadályozza annak, hogy a dolgot házkutatással megszerezzék. Ezután a panaszos a felszólításnak nem tett eleget, ezért az eljárási cselekmény folytatására került sor.

A házkutatás pontos menete szerint, a panaszos megtagadta, hogy nála büntettből származó tárgyak vannak. Ezek után átkutatták a 3 szobából, 1 konyhából, 1 fürdőből, és 1 fészerből, illetőleg 1 ólból álló lakást. Ez előbb felsorolt helyeken a következő tárgyakat találták, amelyeket a helyszínen lefoglaltak a Be. 151. § (1)- (2) bekezdése alapján:

- A ház szobájának szekrényéből 5 db pisztoly hüvely CMC76 felirattal (elműködtetve), 1 db hüvelyben a mag is benne található
- 4db géppisztoly hüvely, amelyek közül egy elműködtetve
- 1 db MI585 feliratú gránátvég elműködtetett gyutaccsal
- 1db 45 feliratú hüvely, kb. 50 cm magas és 10 cm átmérőjű

A jegyzőkönyvben foglaltak alapján, a lefoglalt dolgokat a M. Rendőrkapitányságra szállították be. A jegyzőkönyv egyben átvételi elismervényként szolgál a nyomozó hatóság által lefoglalt és elszállított dolgokról.

A nyomozó hatóság felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a kényszerintézkedés módja ellen a Be. 196. § alapján panasznak van helye, melyet a fenti rendőri szervnél terjeszthet elő.

A panaszos erre azt nyilatkozta, hogy nem kíván panasszal élni a kényszerintézkedés módja ellen.

A jegyzőkönyv szerint kényszerintézkedést 2015. február 5-én 3 óra 10 perckor fejezték be.

8) A rendőrség megküldte a panaszos, mint gyanúsítottkénti kihallgatásáról szóló 2015. február 5-én kelt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv készült a Miskolci Rendőrkapitányságon a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság bűntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban a panaszos kihallgatása alkalmával. A jegyzőkönyv felvételének kezdő időpontja 2015. február 5-én 9 óra 50 perckor.

A kihallgatáson jelen volt a gyanúsított, illetőleg a hatóság részéről Cs. T. r. ftzls. A kihallgatás elején Cs. T. r. ftzls., közölte a panaszossal, hogy őt gyanúsítottként hallgatja ki a Be. 179.§ (1) bekezdése alapján, mert a rendelkezésre álló adatok szerint megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2015. február 4-én 15 óra körüli időben Kisgyőr, Széchenyi utca mögött lévő földúton B. Cs.-t több alkalommal ököllel arcon ütötte, illetőleg többször megrúgta, melynek következtében 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen. A fentiek alapján a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 1 rendbeli a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság bűntettének elkövetésével. Továbbá Cs. T. r. ftzls felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Be. 196. §-a alapján panaszt tehet a gyanúsítás ténye miatt. A panaszos erre azt válaszolta, hogy megértette a gyanúsítás szövegét, azonban azzal szemben panasszal kíván élni, mivel ezt a cselekményt nem követte el.

Cs. T. r. ftzls. figyelmeztette a panaszost, hogy a Be. 172. § (2) bekezdése alapján nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét a kihallgatás során bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Továbbá figyelmeztette, hogy amit mond, az felhasználható bizonyítékként. A Be. 117. § (4) bekezdése szerint, ha vallomástételt megtagadja, ez az eljárás folytatását nem akadályozza, illetőleg nem érinti az észrevételezési, kérdezési, valamint az indítványtételi jogát. Majd Cs. T. r. ftzls. felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Btk. 268. § (1) szerinti hamis vád bűntettének, a Btk. 269. § szerinti hamis vád vétségének törvényes következményeire.

Ezután Cs. T. r. ftzls. figyelmeztette a panaszost, hogy a Be. 43. § (5) bekezdése értelmében, köteles a lakóhelyének, illetve a tartózkodási helyének címét, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti értesítési címét és annak megváltozását az elköltözés - értesítési cím esetén a megváltozása vagy megszűnése - után három munkanapon belül annál a bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál bejelenteni, amelyik vele szemben büntetőeljárást folytat. Ennek elmulasztása esetén - ha ehhez e törvény más jogkövetkezményt nem fűz - a terhelt rendbírsággal sújtható, és az okozott költség megfizetésére kötelezhető. Továbbá tájékoztatta a panaszost arról, hogy a Be 70/B. § (2) bekezdése alapján, a nyomozás befejezéséig a gyanúsított, a védő, a fiatalkorú törvényes képviselője, a sértett és képviselője másolatot kaphat a szakvéleményről, valamint

az olyan nyomozási cselekményről készült iratról, amelyeknél jelenlétüket e törvény lehetővé teszi; az egyéb iratról pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. Ezen törvényhely (5) bekezdése szerint, a nyomozás befejezését követően másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 193. § (1) bekezdése alapján jogosult.

Cs. T. r. fztls figyelmeztette arra is a panaszost, hogy a nem magyar állampolgár gyanúsítottkénti kihallgatásáról az állampolgársága szerint illetékes külképviseletet a nyomozó szerv a Külügyminisztériumon keresztül akkor értesíti, ha ezt az érintett kéri. A gyanúsítottkénti kihallgatását a külképviselet értesítése nem késleltetheti. A külképviseletnek a kihallgatáson jelen lévő tagja a kihallgatotthoz kérdéseket nem intézhet, észrevételt nem tehet, illetőleg indítványt nem terjeszthet elő.

A figyelmeztetéseket követően a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a jogairól történő tájékoztatást megértette, és kijelenti, hogy vallomást kíván tenni. A panaszos egyéb adatainak felvételét követően a panaszos vallomást tett, melyből a következők állapíthatók meg. A panaszos elmondta, hogy 2015. február 4-én a délutáni órákban 13 óra és 15 óra közötti időben D. T. lement a panaszos lakására. A panaszos megkérdezte tőle, hogy van-e kedve kimenni a Kerekhegyi szőlőhegyen lévő víkendházakat megnézni, hogy nem törték-e fel azokat. A lakástól gyalogosan indultak el, majd haladtak a Sz. utca mögötti területen lévő földúton. Az úton haladva a fenyves szélén láttak egy férfit, aki láthatóan ittas állapotban volt, a panaszos ezt a férfi járásából ítélte meg. Ez a személy fokozatosan haladt a panaszosék felé, majd amikor a közelükbe ért, akkor ismerte fel a panaszos, hogy a férfi egy falubeli lakos, akinek nevét azonban nem tudja, csak a gúnynevét. A panaszos álláspontja szerint, amikor ez a férfi közeledett feléjük, akkor már férfi arcán sérülések voltak, a jobb szemöldökénél kb. 5-6 cm nagyságú repedés, illetőleg az orránál is látható volt sérülés. A ruhája havas volt, továbbá a hátán egy hátizsák volt, valamint volt nála egy fejsze is, ami az övébe volt dugva a jobb kezére eső oldalon. A panaszos és D. T. illedelmesen köszöntek neki, amikor a mellük ért. Ez a személy azonban nem fogadta a köszönésüket, ahelyett inkább kirántotta az övéből a fejszét, amit felemelt a magasba és erős mozdulattal csapott vele a panaszos irányába. Ezt a mozdulatot megismételte még egyszer, ekkor már a panaszos közbelépett és megfogta a férfi csuklóját, majd eltaszította oldalra, ettől a férfi elvesztette egyensúlyát, de nem esett el. Ezt követően, amikor a panaszos és D. T. elindultak a helyszínről, a férfi utánuk dobta a fejszét, ami a panaszos mellett repült el, D. T. irányába. A panaszos úgy emlékezett, hogy D. T.-t el is találta. Mind ezután szóváltásba keveredtek ezzel a személlyel, mely közben a férfi a fejszét visszakérte a panaszoséktól, azonban ők nem adták neki vissza, illetőleg közölték vele, hogy az náluk marad bizonyítéknak. A fejszét D. T. vitte haza, nála is maradt. A vita közben, a hangoskodásra felfigyelve D. T. apja, D. A. is odament, majd mondta a személynek, hogy: „Takarodjon haza, ne csinálja a feszültséget!”. D. A. jól ismerte a férfit, mivel együtt dolgoznak az erdőben. Ezután a férfi elindult, a panaszos nem tudta megmondani, hogy hova mehetett ez a férfi, annyit látott csupán, hogy még kétszer elesett út közben.

A panaszos kérdésre azt nyilatkozta, hogy nem bántalmazta sem ő, sem D. T., illetőleg D. A. ezt a személyt.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy a történetek előtt szóváltás alakult ki a férfi és a panaszos között, talán D. T. is közbeszólt, de erre már nem emlékezett pontosan.

Kérdésre elmondta továbbá a panaszos, hogy a lakásán lefoglalt tárgyakat az erődben találta, ő azokhoz nem nyúlt, valamint azokat nem alakította át. Mászt az ügygel kapcsolatban elmondani nem tudott, illetőleg nem is kívánt.

A jegyzőkönyvet 2015. február 5-én 10 óra 39 perckor zárták le.

9) A rendőrség csatolta B. Cs. tanúkihallgatásáról szóló, 2015. február 4-én kelt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv szerint a kihallgatás 2015. február 4-én 22 óra 32 perckor kezdődött, és 2015. február 4-én 23 óra 55 perckor ért véget.

A tanúkihallgatáson jelen volt a hatóság részéről K. G. r. tzls., aki az alábbiakról tájékoztatta a tanút a kihallgatása előtt. A Be. 80. § alapján tájékoztatta, hogy érdekében meghatalmazott ügyvéd járhat el, ha jogairól való felvilágosítás céljából ezt szükségesnek tartja. Továbbá felhívta a tanú figyelmét arra, hogy a Be. 95. § alapján életének, testi épségének vagy személyes szabadságának védelme, valamint annak érdekében, hogy vallomását megfélemlítés nélkül tegye meg, személyi adatainak zártan kezelése elrendelhető, illetőleg személyi védelem biztosítható. B. Cs. azt nyilatkozta, hogy személyi védelem biztosítását, valamint személyi adatainak zártan kezelését nem kéri.

B. Cs. kérdésre elmondta, hogy a feljelentettel nincs rokonni viszonyban, illetőleg nme elfogult más okból sem.

K. G. r. tzls. felhívta B. Cs. figyelmét arra, hogy mind szóban, mind írásban anyanyelvét használhatja. Ezt követően a Be. 82. § (2) bekezdése alapján figyelmeztette arra, hogy nem hallgatható ki tanúként a Be. 81. § (1) bekezdés

a) pontja alapján arról, amire lelkeszként, illetőleg egyházi személyként, hivatásánál fogva titoktartási kötelezettsége áll fenn,

b) pontja szerint, a védő arról, amiről mint védő szerzett tudomást, vagy amit a terhelttel védői minőségében közölt,

c) pontja értelmében az , akitől a testi vagy szellemi állapota miatt nyilvánvalóan nem várható helyes vallomás,

d) a hatósági tanú olyan tényekre, adatokra, körülményekre nézve, amelyre titoktartási kötelezettség terheli, és ez alól a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság nem mentette fel.

81. § (2) bekezdése alapján, minősített adatról nem hallgatható ki tanúként az, aki a titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést.

K. G. r. tzls. továbbá tájékoztatta a tanút arról, hogy a tanúvallomást megtagadhatja: a) pontja alapján, ha a terhelt hozzátartozója, illetőleg b) pontja szerint akkor is megtagadhatja a vallomástételt, ha magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel

kapcsolatos kérdésben, akkor is, ha a tanúvallomást az a) pont alapján nem tagadta meg. Azonban felhívta a tanú figyelmét arra, hogy a Be. 82. § (4) szerint, a tanúvallomást az (1) bekezdés b) pontja alapján nem tagadhatja meg az, aki a kérdésre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amely miatt

a) pontja alapján, vele szemben a feljelentést a 175. § (1) bekezdése alapján elutasították, tehát az ügy, illetőleg más büntetőügy felderítéséhez, bizonyításához hozzájárulva oly mértékben együttműködött, hogy az együttműködéshez fűződő nemzetbiztonsági érdek vagy bűnüldözési érdek jelentősebb volt, mint az, amely az állam büntetőjogi igényéhez fűződött,

b) vele szemben a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének f) pontja vagy a 192. § (1) bekezdése alapján megszüntették,

c) vele szemben a büntetőeljárást tevékeny megbánás miatt megszüntették [221/A. § (7) bek., 267. § (1) bek. l) pont, 332. § (1) bek. f) pont],

d) pontja szerint, vele szemben a büntetőeljárást a 226. § (1)-(2) bekezdése alapján az ügyész megszüntette, mert a vádemelés elhalasztásának időtartam eredményesen telt le, illetőleg a kábítószer-élvező gyanúsított igazolta, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésem, kábítószer használatot kezelő más ellátásban részesült vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt, valamint mert a tartás elmulasztása vétségének gyanúsította a tartási kötelezettségét teljesítette. Továbbá a 332. § (1) bekezdésének g) pontja szerint az eljárást a bíróság büntethetőséget megszüntető egyéb ok miatt megszüntették.

e) a Btk. Különös Része alapján a hatósággal történő együttműködése folytán nem büntethető.

Ezt követően K. G. r. tzls. figyelmeztette, hogy a Be. 85. § (3) bekezdése alapján, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadását a törvény büntetni rendeli. Továbbá felhívta arra a figyelmét, hogy a Btk. 268. § (1) bekezdése szerint, aki mást hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol, vagy más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A 269. §-a szerint, aki mást hatóság előtt szabálysértéssel vagy közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegéssel hamisan vádol, mást hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlója előtt fegyelmi vétséggel hamisan vádol, vagy más ellen szabálysértésre, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegésre vagy fegyelmi vétségre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomására, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Végül figyelmeztette B. Cs.-t arra, hogy a Btk. 272. § (1) bekezdése szerint minődül az, ha a tanú, aki hatóság előtt az ügy lényeges körülményére valótlán vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja, hamis tanúzást követ el, amit a törvény szabadságvesztéssel rendel büntetni.

A figyelmeztetéseket követően, B. Cs. azt nyilatkozta, hogy a hamis vád, illetőleg a hatóság félrevezetésének törvényes következményeire, valamint a tanúvallomás jogosulatlan megtagadása tett figyelmeztetést tudomásul vette.

Ezt követően B. Cs. vallomást tett, mely alapján előadta, hogy a fenti napon az otthonából ment ki az unokatestvére tulajdonát képező erdőbe, mert gallyat akart szedni. Erről az unokatestvére tudott, aki meg is engedte B. Cs.-nak azt, hogy gallyat gyűjtsön. B. Cs. 15 óra körül úgynevezett K. településen keresztül ment hazafelé, mely egy szekérút a házak mögötti mezőn. Ez közvetlenül a házakhoz tartozó porták mögött húzódik. Kerítés egyik házhoz sincs. Ezen a szekérúton jött B. Cs.-val szemben a panaszos, D. T., ahogy B. Cs. közelébe értek, B. Cs. köszönt nekik, majd tovább haladt. Azt, hogy ők köszöntek-e neki, nem tudta megmondani, nem emlékszik pontosan. Elhaladtak egymás mellett, azonban B. Cs. csak pár lépést tudott tenni, mivel valamelyik B. Cs. után szólt, hogy: „Mi van, már nem is köszönsz?” , majd ezután a panaszos megütötte B. Cs. arcának a jobb oldalát. Ez egy olyan erős ütés volt B. Cs. elmondása szerint, hogy azonnal a földre esett. Ekkor már mindketten ott álltak felette, és elkezdtek ütni, illetve rúgni. B. Cs. nem tudta pontosan hány ütest kaphatott, mert nem számolta, abban biztos azonban, hogy a panaszos, illetőleg D. T. is bántalmazta. D. T. ezt követően megragadta B. Cs. nyakát, majd leszorította a földre. B. Cs. megjegyezte azt is, hogy az erdőben kis méretű baltával dolgozott, ami hazafelé is nála volt, a nadrágja hátuljához, az öve alá volt besúrva a nyele, a fej pedig kilógott. B. Cs. nem tudta megmondani, hogyan került ki a nadrágjából, valamint, hogy azzal bántották-e őt, arra viszont emlékezett, hogy a panaszos megfenyegette azzal, hogy a baltával fogja levágni B. Cs. fejét. B. Cs. azonban nem látta, hogy ekkor a panaszos kezében volt-e a balta, mert karjait az arca elé téve védte a fejét, így szinte semmit sem látott.

Miután befejezték B. Cs. bántalmazását D. T. kezében volt a balta, és azt mondta, hogy biztosan azzal akarta megölni őket B. Cs., erre B. Cs. csak annyit reagált, hogy hagyják már békén, és engedjék haza. Ekkor látta, hogy D. T. apja, D. A. káromkodva közelített feléjük. Ezt követően mindhárman ütlegelni kezdték B. Cs.-t, aki megint a földre került az ütések következtében. B. Cs. nyilatkozata alapján kb. 2 percen keresztül ütötték és rúgták.

B. Cs. vallomása szerint mind ezután elment az unokatestvéréhez, akinek elmesélte a történetet, ezt követően pedig kihívták a rendőröket. a baltát nem kapta vissza az elkövetőktől, mert azt mondták, hogy ez lesz a bizonyítékuk, hogy ő meg akarta ölni őket.

B. Cs. kérdésre elmondta, hogy a bántalmazás során 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek, megsérült a feje, a mellkasa, a csuklója, illetőleg a nyaka, továbbá az orra vére is eleredt, azonban mire orvoshoz ment, addigra elállt. Csonttörése nem keletkezett.

B. Cs. a felmutatott fényképeken szereplő személyeket felismerte továbbá elmondta, hogy már korábban is ismerte őket név szerint, ők azok, akik bántalmazták őt.

B. Cs. kérdésre azt nyilatkozta, hogy a panaszos fenyegette meg életveszélyesen a bántalmazás során. D. T. a kezében tartotta a baltát, azonban azt nem lóbálta B. Cs. felé, nem akarta azzal megütni, illetőleg nem is fenyegette meg őt azzal. B. Cs. megjegyezte azt is, hogy ő nem fenyegette meg, valamint nem is bántalmazta őket.

B. Cs. kérdésre elmondta azt is, hogy a fenti napon fogyasztott alkoholt.

B. Cs. kijelentette, hogy a magánindítvány lényegére, annak oszthatatlanságára és visszavonhatatlanságára tett kioktatást megértette, annak tudatában kijelentette, hogy könnyű testi sértés és zaklatás miatta azt előterjeszti.

B. Cs. kérdésre előadta, nem tudja, hogy a bántalmazást látta-e valaki, ő nem látott senkit a környéken. Továbbá elmondta, hogy a balta kb. 50 cm hosszúságú lehetett. A nyele szilvafából készült, abban rovásírás található, illetőleg a vége sárga-zöld színű szigetelőszalaggal van betekerve. A fej részénél két csavar, illetőleg egy vasék van benne. B. Cs. nem emlékezett arra, hogyan került ki a nadrágjából, kivették vagy kiesett onnan, nem tudta megmondani.

Ezt követően a hatóság tagja felhívta B. Cs. figyelmét, hogy kérelmére a megjelenésével felmerült költséget jogszabályban meghatározott mértékben az eljáró hatóság megállapítja és megtéríti. B. Cs. úgy nyilatkozott, hogy nem tart igényt költségtérítésre. Majd tájékoztatta a hatóság tagja a tanút az áldozatsegítés lehetőségeiről, illetőleg a polgári jogi igény érvényesítésének lehetőségéről a büntetőeljárás bírósági szakaszában, mely tájékoztatásokat a tanú megértett és tudomásul vett.

10) A rendőrség mellékelte a Járási Ügyészség 2015. február 20-án kelt határozatát a gyanúsítottkénti kihallgatás ellen bejelentett panasz elbírálásáról.

A határozat rendelkező része szerint, a panaszt elutasították, mivel az alaptalan. Az indokolásból kiderül, hogy a M. rendőrkapitányság azért hallgatta ki a panaszost gyanúsítottként 2015. február 5-én, mert megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy társaival 2015. február 4-án 15 óra körüli időben, K. község Sz. utca mögött található föld úton B. Cs.-t több alkalommal ököllel arcon ütötte, és többször megrúgta. A panaszos kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartása alkalmas volt arra, hogy az azt észlelő személyekben megbotránkozást, riadalmat keltsen. A panaszos a kihallgatás során tagadta a bűncselekmény elkövetését, továbbá gyanúsítottkénti kihallgatása ellen panaszt jelentett be.

A panasz alapján az ügyészség felülvizsgálta a nyomozás iratait, és megállapította, hogy a panasz nem alapos, különösen a rendőri jelentések, tanúvallomásról készült jegyzőkönyv, a beszerzett iratok alapján a nyomozó hatóság a gyanúsítottkénti kihallgatás időpontjában a panaszost megalapozottan gyanúsította a bűncselekmény elkövetésével, vele szemben a Be. 179. § (1) bekezdésében írt feltételek fennálltak.

11) A rendőrség mellékelte D. A.-sal szemben 2015. február 5-én kelt házkutatást elrendelő határozatot.

Tekintettel arra, hogy határozat tartalma szó szerint megegyezik a 6) alpontban ismertetett határozatban foglaltakkal, a Testület eltekint ennek ismétlésétől.

12) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta 2015. február. 5-én kelt jegyzőkönyvet, D. A. szemben elrendelt házkutatásról. Tekintettel arra, hogy jelen ügy szempontjából a jegyzőkönyv nem tartalmaz érdemi információkat, így a Testület jelen alpontban nem kívánja ismertetni.

13) A rendőrség csatolta a 2015. február 26-án kelt határozatot a szakértő kirendeléséről, mely tartalmának prezentálásától a Testület eltekint, mivel az nem tartalmaz releváns információkat jelen ügy kapcsán.

14) A rendőrség mellékelte az előállítással kapcsolatos panaszosi nyilatkozatokat, valamint az előállításról szóló igazolást.

A panaszos kijelentette, hogy az előállítás a 8 órát nem haladta meg, illetőleg egészségügyi problémája, betegsége nincs.

A panaszos az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztató tartalmát megismerte

A panaszos ruházatát rendkívüli ór vizsgálta át, amely ellen panasszal nem kíván élni.

A fogvatartott étellel történő ellátásáról kiállított nyilatkozata szerint, panaszos kijelentette, hogy ételmezést nem kér.

Az előállításról szóló igazolás szerint, a személyi szabadságot korlátozó intézkedés kezdő időpontja 2015. február 5-én 2 óra 10 perc. Az előállító helyiségbe 2015. február 5-én 4 óra 12 perckor fogadták be, illetőleg 2015. február 5-én 11 óra 55 perckor bocsátották szabadon.

Az igazolás egy példányát a panaszos a fogdából történő elbocsátásakor átvette.

15) A rendőrség megküldte a letéti tárgyakról szóló, 2015. február 5-én kelt jegyzéket.

A Testület eltekint a jegyzék ismertetésétől, mivel jelen ügy szempontjából nem tartalmaz érdemi

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület a panasz-eljárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos kifogásolta azt, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök a hajnali órákban a lakásában házkutatást tartottak, mely során lefoglaltak olyan tárgyakat is, amelyek nem kapcsolódtak az eljárás alapját képező bűncselekményhez.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, a fenti törvényhelyből az is kiolvasható, hogy a panasz eljárás a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárási törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárási törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A házkutatás, illetőleg lefoglalás, mint büntetőeljárás keretében, a rendőrség nyomozati tevékenysége kapcsán végrehajtott intézkedése kapcsán jelzi a Testület, hogy a Be. 195. § (1) bekezdésére figyelemmel a panaszosnak lehetősége volt panaszt előterjeszteni a lefoglalással szemben, hiszen a Be. jelen szakasza értelmében a lefoglalást elrendelő határozat közlésétől van lehetősége az érintetteknek a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élni.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre a Testület hatáskörének hiányára figyelemmel nem vizsgálhatta felül a panaszossal szemben foganatosított házkutatást, illetőleg lefoglalást.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre a panaszossal szemben elrendelt házkutatás jogszerűségének, illetőleg a házkutatás során végrehajtott lefoglalás jogszerűségének megítélésére, ellenben vizsgálatának tárgyává tette a panaszossal szemben foganatosított előállítást, valamint a rendőrök szolgálati fellépését.

A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben a rendőrség 2015. február 5-én hajnali 2 óra körüli időben lakásán foganatosított intézkedést. A panaszos állítása szerint, a hajnali órákban megjelenő nagy létszámú rendőrség félelmet keltett benne és családjában, a nagy létszámú rendőri jelenléte eltúlzottnak és aránytalannak tartja. A panaszos sérelmezte azt is, hogy éjszaka előállították, mely a panaszos számára megalázó volt, mivel 4 kiskorú gyermeke előtt történt mindez. A panaszos kifogásolja továbbá azt is, hogy az egész éjszakát a rendőrkapitányságon kellett töltenie, valamint azt is, hogy a kihallgatását követően több mint 1 órán át korlátozták a szabadságában. A panaszos kifogásolta az előállítás körülményeit is, nevezetesen azt, hogy a rendőrök megtagadták tőle az orvosi ellátást, többször jelezte, hogy orvosi ellátásra szorul, mivel el volt törve az ujjja, azonban a rendőrök nem tettek eleget ennek a kérésének. Végezetül sérelmezte azt, hogy a rendőrök kifejezett kérése ellenére nem azonosították magukat, nem közölték az intézkedés (házkutatás) okát, illetőleg semmilyen hivatalos iratot nem mutatattak fel.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, VI. cikkében rögzített magánlakás sértetlenségéhez fűződő jogát illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület érdemben elsőként a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a) Az előállítás jogalapja tekintetében a Testület a következő megállapításokat tette.

Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxative sorolja fel az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben (valamint valamennyi egyéb rendőrségi dokumentumban) az intézkedő rendőrök a panaszos előállítása indokaként az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) alapján állították elő.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát először azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e valamely bűncselekmény elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A rendőrség átiratban egyöntetűen a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettét jelölte meg az előállítás végrehajtását megalapozó bűncselekmény elkövetéseként.

A Btk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

- b) a köznyugalmat súlyosan megzavarva,
- c) fegyveresen,
- d) felfegyverkezve vagy
- e) nyilvános rendezvényen követik el.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt avagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Testület rendelkezésére bocsátott információk alapján megállapítható volt, hogy a panaszos bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható. 2015. február 4-én 16 órakor az E. Rendőrőrs állományába tartozó két rendőr állampolgári bejelentésre megjelent K. község a P. utcában, ahol felvették a kapcsolatot a bejelentővel, B. Cs.-val. A bejelentő előadta, hogy aznap a délutáni órákban az erdőből hazafelé tartva D. T., D. A., és a panaszos bántalmazta őt, melynek következtében 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek. A rendőri jelentések szerint, a bejelentőn több ütésből származó hámphorzoslás, duzzanat látszódott a fején. B. T. a rendőri intézkedést követően a rendőrök felvilágosításának megfelelően személyesen megjelent a M. Rendőrkapitányságon, ahol csoportosan elkövetett garázdaság büntetvény megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettesek ellen folyamatban lévő eljárásban 22 óra 37 perc és 23 óra 55 perc közötti időintervallumban tanúkénti meghallgatását foganatosították. A vallomásában megerősítette a bejelentésére kikerülő rendőrökkel közölt előadását. Továbbá maga a panaszos is elismerte beadványában azt, hogy B. Cs.-val kölcsönösen bántalmazták egymást.

A Testület megállapítása szerint a B. Cs. ,bejelentő által a bejelentésre kikerülő rendőrökkel közölt információk, továbbá a bejelentő rendőrkapitányságon tett vallomása alapján felmerült a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúja, amely vonatkozásában további intézkedések végrehajtása váltak szükségessé, így a cselekmény megalapozása szempontjából, a bizonyítékok beszerzése, a tényállás tisztázása érdekében.

Mindezek alapján az előállításhoz a jogalkotó által megkívánt feltétel, nevezetesen az, hogy a konkrét személlyel szemben egyszerű gyanú felmerüljön, a Testület álláspontja szerint megvalósult, ezért az előállításnak a rendőrség által megjelölt Rtv. 33. § (2) bekezdés b)

pontja kellő jogalapul szolgált, így véleménye szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogszerűtlensége kapcsán.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogalapja miatt.

b) Ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja csupán lehetőséget teremt az előállításhoz és az adott esetben a rendőrség diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban szükséges-e annak fogatosítása.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

A panaszos előállítására az ügy adatai szerint azért került sor, mert bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, és az ügy felderítése érdekében további meghallgatása vált szükségessé.

Az utóbbi kérdés tekintetében a Testület véleménye szerint, a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása, valamint mivel csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekményéről van szó, az elkövetők szembesítése vált szükségessé az ügy felderítése, a gyanú megalapozottságának kivizsgálása érdekében. Az adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére, más kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás. Ezért a Testület véleménye szerint a panaszossal szemben fogatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben fogatosított előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így az arányos volt, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszos előállítása az előállításról szóló igazolás szerint 2015. február 5-én 2 óra 10 perctől 11 óra 55 percig tartott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a

további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdése alapján, ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal - a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően - szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.

A rendelkezésre álló iratok és felvételek alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A panaszos lakására a rendőrség 2015. február 5-én 2 óra 10 perc körül érkezett meg. Ezt követően igazoltatták a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja alapján a panaszossal szemben foganatosított házkutatásról szóló jegyzőkönyv szerint a házkutatás 2 óra 10 perctől 3 óra 10 percig tartott. Ezután a panaszost átszállították a M. Rendőrkapitányságra, melyet megelőzően az előállítás okáról szóló tájékoztatás. A kapitányságon a panaszos előállító helyiségben való befogadására, azzal kapcsolatos nyilatkozat kiállítására, letéti tárgyak – fizető eszközök átvételére került sor, amely mindössze kb. 1 órát vehetett igénybe. A szükséges dokumentációk kitöltését követően a panaszost gyanúsítottként hallgatták meg, mely 9 óra 50 perctől 10 óra 39 percig tartott. Ezután a panaszos vonatkozásában 10 óra 49 perckor ujjnyomatlapot, valamint tenyérynnyomatlapot, illetőleg 10 óra 50 perckor fényképkísérőlapot készítettek. Mind ezután a panaszos és D. T. szembesítésére került sor 11 óra 30 perctől 11 óra 45 percig. Ezt követően pedig átadták a panaszos részére az előállítás időtartamáról szóló igazolást és 11 óra 55 perckor szabadon bocsátották.

A Testület gyakorlata alapján, az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 2 óra 10 perc. Mindezek alapján tehát a panaszos előállítása összesen 9 óra 45 percen keresztül tartott, mely időtartam nem felel meg a fent hivatkozott Rtv. 33. § (3) bekezdésében foglalt maximális időtartamnak. Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem nyilatkozott atekintetben, hogy a kapitányságvezető a fent hivatkozott Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdése alapján meghosszabbította volna a törvény által előírt maximális időtartamot a jelen esetben, így a Testület álláspontja szerint az előállítás időtartama aránytalan volt, így sérült a panaszos emberi méltóságához való joga, illetőleg az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezései által előírt alaki feltételek nem teljesülése kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga is sérült.

Másodszor tekintettel arra, hogy a rendőrség a panaszos személyi szabadságát 9 óra 45 percen keresztül korlátozta, amely időtartamban érdemi cselekményeket kb. 3 óra 24 perc időtartamban hajtottak végre, így a Testület megállapítása szerint a fennmaradó „holtidő”, - amely kb. 6 óra 21 perc - tekintetében is sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga, hiszen a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időtartama nem állt arányban az elérni kívánt céllal. A Testület álláspontja szerint, a rendőrség indokolatlanul, aránytalanul és szükségszerűtlenül hosszú ideig korlátozta a panaszost személyi szabadságában, hiszen vele szemben az érdemi cselekmények összideje aránytalanul kevés az

előállítás teljes időtartamához képest. Így a Testület álláspontja az előállítás időtartamát illetően az, hogy az jelen esetben nem volt arányos, mivel 9 óra 45 perc indokolatlanul hosszú volt, ezért a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogának súlyos sérelmét állapította meg az előállítás ideje kapcsán, hiszen az nem felelt meg sem az Rtv. 33. § (3) bekezdésében, sem az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek.

2) A panaszos sérelmezte azt, hogy az előállítást éjszaka foganatosították vele szemben, mivel úgy véli, hogy az előállítást reggel 6 órától este 22 óráig lehet tartani.

A Testület megállapítása szerint, nincs jogszabályi rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a rendőrség nap mely szakában foganatosíthatja az előállítást. A Testület megítélése szerint a rendőrségnek jelen ügyben intézkedési kötelezettsége keletkezett, azáltal, hogy felmerült a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúja. Tehát a rendőrségnek intézkedési kötelezettség keletkezett arra vonatkozóan, hogy a panaszossal szemben felmerült gyanút tisztázzák. A rendőrség tájékoztatása szerint, a panaszos éjjeli órákban történő előállítása a bűncselekmény súlyára tekintettel is indokolt volt. Tehát a bűnüldözési érdek, és társadalom védelme megkövetelte, hogy a gyanú megalapozottságát a lehetőségekhez képest a leghamarabb kivizsgálják, melyet a rendőrség a panaszos éjjeli órákban történő előállításával tudta teljesíteni. A Testület álláspontja szerint a rendőrség helyesen járt el tekintetben, hogy miután tudomására jutott a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, a panaszost előállították további eljárási cselekmények foganatosítása céljából, hiszen az előállítást akkor kell foganatosítani, amikor annak szükségessége felmerül.

A fent kifejtettekre tekintettel a Testület álláspontja szerint, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

3) A panaszos kifogásolta az előállítás körülményeit, nevezetesen azt, hogy a rendőrök megtagadták tőle az orvosi ellátást. A panaszos az előállítás során többször jelezte a kihallgatást végző rendőrnek, illetőleg a rabosítást végző rendőrnek, hogy orvosi ellátásra szorul, mert eltört az ujja, azonban sem orvoshoz, sem egészségügyi intézménybe nem szállították át.

A rendőrség határozottan visszautasította panaszos ezen állításának valóságalapját. A rendőrség tájékoztatása szerint, a panaszos az előállítása során, a gyanúsítottkénti kihallgatása alatt nem nyilatkozott az őt ért támadásról, illetőleg sérüléseiről.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A Testület a panaszos és a rendőrség által előadott tények tekintetében ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csakis arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tényállások között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható az előállítás körülménye kapcsán.

4) Végezetül a Testület megvizsgálta a rendőrök szolgálati fellépését érintő kifogásokat.

a) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök a kifejezett kérése ellenére sem azonosították magukat.

A rendőrség érdemben nem reagált a rendőrök szolgálati fellépését illetően.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség érdemben nem reagált a panaszos azon kifogására, mely szerint a rendőrök kifejezett kérése ellenére sem azonosították magukat, a Testület a panaszos által közölt tényállást fogadta el valósnak, így a megállapította, hogy az intézkedő rendőrök

nem tettek eleget a szolgálati fellépésükre vonatkozó fent hivatkozott előírásoknak, a panaszos kifejezett kérése ellenére sem. Tekintettel az előzőekre a Testület megállapította, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiekre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg rendőrök azonosítása kapcsán.

b) A panaszos állítása szerint, a rendőrök nem közölték a panaszossal a házkutatás okát, illetőleg semmilyen hivatalos iratot nem mutattak fel azzal kapcsolatban.

A rendőrség által megküldött, házkutatásról szóló jegyzőkönyv alapján, a házkutatás elrendeléséről szóló határozatot a jelenlévő panaszossal szóban közölte a nyomozó hatóság eljáró tagja, illetőleg annak egy példányát részére átadta. Ezt a tényt a panaszos aláírásával is igazolta.

Ezt az ellentmondást a Testület a rendelkezésre álló, korlátozott számú bizonyítási eszközével és a birtokában lévő csekély számú bizonyíték figyelembevételével nem tudta feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján értékelhette volna a panaszosi kifogást és abban állást foglalhatott volna. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök fellépése tekintetében a panaszosi állítás és a rendőri jelentések egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat a Testület feloldani nem tudta, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

c) A panaszos beadványában sérelmezte azt, hogy 10 egyenruhás rendőr jelent meg a házánál hajnal 2 óra körül. A panaszos állítása szerint ez a nagy létszámú rendőri jelenlét félelmet keltett benne, és a családjában, továbbá eltűzottnak és aránytalannak tartja a fellépés ezen módját.

A rendőrség azt a tájékoztatást adta a Testületnek, hogy 2015. február 5-én hajnali 2 körüli időben a panaszos lakásánál 5 rendőr jelent meg, melyek közül 3 rendőr házkutatást, 2 rendőr pedig az előállítást fogatosította.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A félelemkeltő rendőri jelenlétre vonatkozó panaszosi állítást a rendőrség egyértelműen cáfolta, hiszen előadta, hogy panaszos lakásában 5 rendőr intézkedett. Ezt az ellentmondást a Testület a rendelkezésre álló, korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyíték figyelembevételével nem tudta feloldani, így nem tudott egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján értékelhette volna a panaszosi kifogást és abban állást foglalhatott volna. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A Testület álláspontja szerint az intézkedés során 5 rendőr jelenléte indokolt volt, mivel 3 rendőr a házkutatást, 2 pedig az előállítást foganatosította.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök fellépése tekintetében a panaszosi állítás és a rendőri jelentések egymásnak ellentmondanak, és ezen ellentmondásokat a Testület feloldani nem tudta, így a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a panaszos előállításának foganatosításához az Rtv. 33. § (2) bekezdésben) pontja kellő jogalappal szolgált, így álláspontja az előállítás végrehajtása kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. Azonban a Testület panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogának súlyos sérelmét állapította meg az előállítás ideje kapcsán, hiszen az nem felelt meg sem az Rtv. 33. § (3) bekezdésében, sem az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek. A panaszos azon kifogása kapcsán, mely szerint őt éjszaka állították elő, annak ellenére, hogy az előállítást, illetőleg a házkutatást reggel 6 óra és este 22 óra között lehet foganatosítani, a Testület álláspontja szerint, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. A panaszos

az előállítás körülményeire vonatkozó kifogása kapcsán a Testület nem tudta feloldani a tényelőadások között feszülő ellentmondást, így véleménye szerint a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A panaszos a rendőrség szolgálati fellépésre vonatkozó azon sérelme kapcsán, hogy a rendőrök nem tettek eleget azonosítási kötelezettségüknek, a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, tekintettel arra, hogy a rendőrség tájékoztatása nem tartalmazott információt a panaszos ezen kifogása kapcsán. A panaszos állítása szerint, a rendőrök nem közölték vele a házkutatás, illetőleg az előállítás okát, a Testület a rendőrség és a panaszos által közölt tényállások közötti feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga e tekintetben sem sérült. Végül a Testület álláspontja szerint a panaszos félelemkeltő rendőri jelenlétre vonatkozó kifogása kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag